
dus nádat de soldaten van Zeist waren overgeplaatst naar Harderwijk.

Revolutie

De wapenstilstand was nauwelijks reden tot vreugde, want deze viel in de *Roode Week* (9-14 november 1918). Naar buitenlands voorbeeld hing er een staatsgreep in de lucht; SDAP-voorman Pieter Troelstra riep er enthousiast toe op. Daarom vroeg de gereformeerde synode om een landelijke bidstond voor ‘het gevaar der revolutie dat zoo nabij dreigt’. Op verzoek van de regering hadden de kerken er de vorige maand al een gehouden, maar nu gebeurde dat opnieuw op 28 november.⁴⁶ Toen was de Roode Week echter al met een sisser afgelopen. Er kon gedankt worden dat Nederland relatief goed door de oorlog was gekomen. Onze jongens én de Belgen konden naar huis!

Nabeschouwing

Garnizoenstad Amersfoort wist alles van soldaten en van pastorale zorg voor *onze jongens*. Vandaar dat een hervormd predikant spontaan veldprediker werd en dat ook gereformeerden en katholieken klaarstonden om de handen uit de mouwen te steken voor de Belgische vluchtelingen. Hun mogelijkheden waren beperkt, maar dankzij de zorg van de overheid voor de soldaten en het vluchtelingencomité voor de burgers was er ook niet zoveel meer nodig. De gereformeerde kerken van Amersfoort en Zeist onderscheidden zich in hun hulpvaardigheid, maar Amersfoort koos waar het er op aankwam nadrukkelijk voor de Nederlandse soldaten.

⁴⁶ G 371, correspondentie 12- en 19-11-1918.